

دخترِ یانکی

[نمایشنامه]

نیل سایمون

برگردانِ شهرام زرگر

انتشارات نیلا

پرده‌ی یکم

صحنه‌ی یکم

پرده به روی آپارتمانی دوبلکس مُشرف به خلیج در سان‌فرانسیسکو باز می‌شود — آپارتمانی که چندان تعریفی ندارد؛ خانه‌ای با دیوارهای پوشیده از چوب و قدمتی نزدیک به چهل سال. احتمالاً این خانه زمانی یک عمارت ویکتوریایی بزرگ متعلق به خانواده‌ای متمول بوده و به‌روزگارِ خود، پیش از آن‌که به این روز بیفتد، آپارتمانی مُبله برای سکونت جمعی، و هنوز زیبا و سرپا بوده است.

دو مرد جوان، اندی هوبارت^۱ و نورمن کُرنل^۲ در آپارتمان با هم شریک‌اند. با این حال، در نگاه نخست می‌توان تشخیص داد خانه‌ی آن‌ها دو منظوره است و از آن‌جا همچون محل کار — دفتر مجله‌ی کوچک‌شان «فالوت»^۳ — نیز استفاده می‌کنند. در ورودی آپارتمان در وسط صحنه و در سطحی بر فراز سه پله است، سمت راست صحنه نیز پیشخانِ طویل آشپزخانه. عصر روزی در اوایل تابستان است. در باز می‌شود و اندی هوبارت می‌آید تو. او مردی تقریباً بیست‌وشش ساله است، با نگاه نگران و پخته‌ی آدمی با دوبرابر سنِ خود. اندی آدم

1- Andy Hobart

2- Norman Cornell

3- Fallout

سرتاسرِ نمایشنامه در آپارتمانی دوبلکس واقع در سان‌فرانسیسکو می‌گذرد.

پرده‌ی یکم:

صحنه‌ی یکم: حوالی غروب، اوایل تابستان.

صحنه‌ی دوّم: سه روز بعد.

پرده‌ی دوّم:

صحنه‌ی یکم: روز بعد، حوالی ساعت ۵ بعد از ظهر.

صحنه‌ی دوّم: چند روز بعد.

پرده‌ی سوّم:

روز بعد، سرشب.